Temps Ordinari - Dissetè diumenge

Per FrancescR el dl., 18/07/2022 - 00:00

Gn 18,20-32
Col 2,12-14
Lc 11,1-13

UNA VERITABLE ESCOLA DE PREGÀRIA

I no solament perquè hi ha inclòs en aquest fragment el Parenostre, sinó també perquè Lluc ens ha posat uns verbs que son "clau" per entendre què és la veritable "*vida espiritual i cristiana: demanar, buscar, trucar."* Verbs d'un gruix extraordinari perquè ens retraten tal com som. Sempre estem buscant…!

1. Desperts

Suposo que molts haurem tingut aquella experiència de la nostra infancia, de no poder dormir a la nit, i la mare que ens diu una frase gairebé màgica: "*Resa i t'adormiràs!*" Ara que ja som grans veiem que és xactament el contrari: "*Resa i et despertaràs!*" Per resar cal despertar tot el nostre ésser, el més immediat i el més profund; el jo més inquiet i desterotat per les moltes circumstàncies i sobretot desvetllarem el notre jo més profund, aquell que ens fa passar de la religió a la fe, de la pau interior fins a l'amor serè i tranquil, sabent que estem davant d'una Presència que ens coneix i ens estima. Vius davant del qui és LA VIDA.

2. Creients

Fa temps que vaig llegir una frase que ja no he oblidat . "*Digues-me com reses i et diré quina és la teva imatge de Déu, en quin Déu creus.*" Això, que sembla una endevinalla, és la sublim lliçó que es desprèn de la nostra fe. Especialment quan, enmig de la nostra pregària s´hi barreja el problema del mal, de la salut d'una persona estimada, d'aquests temes gruixuts que poden fer trontollar el sentit de la nostra vida. Jesús, a Getsemaní, el va tastar…! A vegades fem servir Déu perquè faci de Déu-tapaforats, i ens solucioni problemes concrets. Potser per això la pregària més difícil i dolorosa del Parenostre és "*que es faci, Pare, la teva voluntat!*" Una voluntat que no sempre entenem o que té el silenci "transcendent" com a resposta. Tot això és molt fácil de dir i molt difícil d'assumir.

3. Transformats, trasnformades

A ara vé per a mi la lliço més sublim de la pregària, i que els altres dos evangelistes sinòptics també aporten al seu missatge, però no tan clarament i nítidament com Lluc. Fins i tot, per suavitzar la situación ho fa incloent-ho en un context familiar: "*Quin pare, si el seu fill li demana…?*" L'experiència de pregària ens pot transformar. Perquè quan entra en escena l'Esperit de Déu i els seus carismes, els seus dons, la seva capacitat espiritual de reaccionar davant la vida, la seva fortalesa, la comprensió de quina és la voluntat de Déu, llavors tot torna a estar en la pau i la comprensió interna de quin és la voluntat de Déu i el seu encaix per part de la nostra flaquesa humana. No ens diu si les coses es resoldran com esperem; però ens dona l'esperança que sabrem caminar pel camí que ell ens ha assenyalat.

No és això un canvi radical, on hem posat en joc la nostra confiança en ell?

ETIQUETES
PREGÀRIA VOLUNTAT DE DÉU CONFIANÇA